

Голоси з Руїн

Звернення представників українських євангельських богословських закладів освіти з приводу війни Російської Федерації проти України

*“І якщо страждає один член, з ним страждають усі члени” (1 Кор. 12:26)
“Що ти зробив? Голос крові брата твого взиває до Мене з землі” (Бут. 4:10)*

З початку нової фази російсько-української війни, яка розпочалася повномасштабним вторгненням 24 лютого 2022 року, ми, представники євангельських богословських навчальних закладів, стали свідками масових воєнних злочинів, зокрема, багаточисельних проявів насильства, ірраціональної жорстокості та нелюдського ставлення до цивільного населення, руйнування міст, страт мирних жителів, згвалтувань, грабунків та мародерства.

Ми висловлюємо християнську солідарність із жертвами російського вторгнення в Україну

За прикладом Христа, який у Втіленні прийняв усю повноту людського існування, ми ототожнюємо себе з жертвами агресії і відмовляємося стояти мовчки осторонь, вдаючи, ніби нічого не відбувається. Ми плачемо разом з тими, хто втратив своїх рідних в Ірпені, Бучі, Гостомелі, Маріуполі, Харкові, Ізюмі, Чернігові, Сумах, Краматорську та інших містах і сотнях населених пунктів України. Ми співчуваємо жертвам насилля та нелюдського ставлення з боку російських військових і разом з ними вимагаємо справедливого суду вже тут, на землі, до того як суд звершиться Суддею Праведним. Ми молимося про мільйони вимушених переселенців та біженців, про розділені родини, про сім'ї загиблих воїнів, про людей, що втратили свої домівки і не бачать майбутнього. Як члени християнських спільнот ми робимо все, що в наших силах, щоб полегшити ваші страждання. Ми разом з вами!

Ми засуджуємо воєнні злочини, вчинені російськими окупаційними військами в Україні

Ми засуджуємо війну, розв'язану Російською Федерацією, як невмотивований, підступний та загарбницький акт агресії проти суверенної України та її народу. Агресії передувало багаторічне розлюдження українців в суспільній думці громадян Росії, розпалювання ненависті до країни та її громадян, перетворення їх на небезпечного ворога, заперечення права українців самим обирати вектор національного та цивілізаційного розвитку. Пропагандистська кампанія стала підґрунтям для розв'язання агресивної війни. Заклики до “денацифікації” та “демлітаризації” – це лише димова завіса, за якою приховані справжні мотиви керівництва Російської Федерації: поглинання України Росією як безсловесного

васала та розчинення української ідентичності в “русском мире”. Ми засуджуємо методи ведення війни Росією: відмова у наданні гуманітарних коридорів цивільному населенню, позасудові розправи та вбивство некомбатантів, тотальне знищення цивільної інфраструктури, використання мирного населення як живого щита, застосування зброї невибіркової дії.

Ми висловлюємо рішучий осуд замовчуванню, відстороненню та відкритій підтримці російськими християнами війни з Україною

Ми глибоко засмучені реакцією російських євангельських віруючих стосовно війни, розв'язаної Росією проти України. Низка керівників союзів, пасторів та членів громад зберігають мовчанку. У кращому разі вони обережно говорять про молитовну підтримку та допомогу біженцям, категорично відмовляючись надати біблійно-моральну оцінку війні та воєнним злочинам російської армії. Ми не шукаємо богословські та історичні причини втрати російським християнством пророчого бачення, здатності до тверезого морального судження та до солідарності із українськими християнами, що стали жертвами війни. Якими б вони не були, ми хочемо нагадати, що невидиме Тіло Христа має являти себе видимим чином: “Страждає один член, страждає усе тіло” (1 Кор. 12:26). Страждання братів та сестер у Христі вимагає публічного ототожнення з ними.

Ми закликаємо російських християн до покаяння у підтримці ними керівництва Російської Федерації

Ми рішуче засуджуємо тих церковних “лідерів” та церковні спільноти чи об'єднання, які відкрито підтримують агресивні дії вищого керівництва Російської Федерації. Свідомо чи ні, вони визнали кесаря своїм “господом”, відмовившись від давньохристиянського сповідання “Ісус є Господь”. У акті апостасії вони проміняли співчутливу єдність із розп'ятим Тілом Христовим на близькість до політичної еліти держави та особисту безпеку. Ми закликаємо їх розкаятись у явній чи замаскованій підтримці людиноненависницької імперської політики Росії, ідеології “русского мира” та загарбницької війни проти України і шукати єдності з жертвами агресії. Також ми закликаємо їх просити у Бога сили Святого Духа для практичних кроків, які б змінили суспільну думку в Росії щодо війни проти України та вплинули на вище керівництво країни. “Учиніть гідний плід покаяння!” (Мт. 3:8).

Ми закликаємо міжнародних партнерів не залишатися байдужими до агресії Росії проти України

Ми глибоко розчаровані тим, що деякі міжнародні партнери, організації та об'єднання церков використовують для опису війни такі “нейтральні” терміни як “криза”, “конфлікт”, “ситуація”, “прояви насильства”, уникають називати

агресора та не дають біблійно-моральної оцінки факту агресії. Ми закликаємо їх надати об'єктивну оцінку загарбницькій війні та воєнним злочинам Російської Федерації, дослухавшись не тільки до рупорів російської пропаганди та їх ретрансляторів у релігійному середовищі, а й до свідочств українських християн, котрі на особистому досвіді пізнають справжні цілі і засоби цієї війни. Ми закликаємо до солідарності із мільйонами українських біженців, тисячами вбитих і закатованих мирних жителів, з тими, хто перебуває у смертельній небезпеці в російській окупації або на лінії військових зіткнень. Водночас ми висловлюємо глибоку і щиру подяку тим церквам, місіям та гуманітарним організаціям, які роблять усе можливе, аби полегшити страждання українців, як тих, хто став біженцями у сусідніх країнах, так і тих, хто несе на собі тягар війни в Україні. “І коли хто напоїть вас кухлем води в ім'я Моє ради того, що ви Христові, поправді кажу вам: той не згубить своєї нагороди!” (Мр. 9:41).

Автори звернення

Олександр Гейченко, ректор Одеської богословської семінарії (Україна)

Роман Соловій, директор Східноєвропейського інституту теології (Україна)

Тарас Дятлик, регіональний директор Overseas Council-United World Mission у Східній Європі та Центральній Азії, віце-ректор із розвитку та міжнародного співробітництва Східноєвропейського інституту теології (Україна)

Ольга Дятлик, заступник регіонального директора Східної Європи та Центральної Азії, Overseas Council (Україна)

Іван Русин, ректор Української євангельської теологічної семінарії (Україна)

Валентин Синій, ректор Таврійського християнського інституту (Україна)

Ксенія Трофимчук, керівник проєктів та програм Східноєвропейського інституту теології (Україна)

Підпишіть, щоб підтримати звернення

English version: <https://bit.ly/ukrevangeleduappeal-eng>

Українська версія: <https://bit.ly/ukrevangeleduappeal-ukr>

Русская версия: <https://bit.ly/ukrevangeleduappeal-ru>